

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

3. Summus Pontifex in Ecclesiasticis, & saecularibus Imperatori subjectus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

Imperatorem, quem alias, utriusque tabulae custodem asserunt (si contra eos pronūtiat) Summum Pontificem, omnes Catholicos Episcopos, Reformati protestantes, & contra, vel quasi Sacram Scripturam non intelligentes, vel quasi partiales, & Summi Pontificis ambitioni nimis faventes rejiciunt: adeoque nil superest, quam quod utriq; contra omnia jura sint Judices in propriā causā, & de suā doctrinā adinvicē contrariante sententiam dicant inspirante non illo Spiritu, qui ex Deo, sed qui in se ipsum divisus est, cujus Regnum stare non potest.

PROPOSITIO III.

Summus Pontifex in Ecclesiasticis & secularibus Imperatori subiectus est.

14. **V**Atiniano odio Lutherum flagrasse in summum Pontificem tota illius vita & historiae clamant; hinc non est veritus illum vocare *Antichristum* & Ecclesiam ex alto illi commissam *Sodoma Coluviem, Cathedram pestilentiae, Antichristianam, diabolicam*: imitatus nimirum exemplum-

plum tot Hæresiarcharum se præcedentium
& comitantium, Berengarij, Wickleffi, Hære-
Fratricellorum, Waldensium &c. imo ult-
mum suum Sanctum vel quasi Spiritum
flaturus, non omisit salutare summum Pon-
tificem, inquit:

Pestis eram vivus, moriens tua mors ero Papa

Sed vacua fuit hæc illius in tantum à suis ma-
gni Germaniæ jaçtati Prophetæ vaticina-
tio: mortua est pestis Germaniæ & Religio
nis, & vivit etiamnum Papa verus Vicarius
Christi & Successor Petri, vivet quodome-
veniat is, cujus est vicarius judicare sæculum
per ignem. Patriarcham suum Lutherum
quotquot de illius professione sunt, egregie
imitantur, conquistis undique argumentis
ut summum Pontificem potestati sæculi
contra omnem rationem subjiciant, imo
quos Theodorus Reinkingh specialiter
hoc allaborat *lib. 1. Class. 2. cap. 6.* imo
turque probare *nunquam factam esse dona-*
tionem à Constantino, imo si facta esset, posse
summam Pontificum ingratitude revocari
Christum, cujus Pontifex est Vicarius

assumpsisse sibi dominia, sed dixisse discipulis Reges gentium dominantur eorum, vos autem non sic: & volentibus se facere Regem, fugisse in montem. Sed eadem argumenta à se ipso soluta mox ostendetur.

15. Summum Pontificem Episcopum Romanum pro spirituali capite orbis, & dignitate superasse dignitatem Imperialem illique non esse subjectum, omnes Sancti patres priorum sæculorum senserunt, uti paulo post fusius monstrabitur. Singularissimū est ejusdē à S. Bernardo, quem Lutherus summe deprædicat, ei datum præconium. Age inquit l. 2. de confid. cap. 8. ad Eugenium Pontificem, indagemus diligentius quis sis, quam videlicet personam geras pro tempore in Ecclesiâ Dei. Quis es? Sacerdos Magnus, Summus Pontifex. Tu Princeps Episcoporum, Hæres Apostolorum, tu primatu Abel, gubernatu Noë, Patriarchatu Abraham, ordine Melchisedech, dignitate Aaron, Authoritate Moyses, judicatu Samuel, Potestate Petrus, unctioe Christus. Tu es, cui claves tradita, cui oves credita sunt. Sunt quidem & alij Cæli fanitores & Gregum Pastores, sed tu tanto gloriosior, quanto & differentius utrumque

que

que præ cæteris nomen hereditasti. Habent
 sibi assignatos Greges, singuli singulos, tibi
 versi crediti, uni unus. Nec modo ovium sed
 Pastorum tu unus Pastor. Unde id proba
 queris? ex verbo Domini. Cui enim non
 Episcoporum, sed etiam Apostolorum sic
 solutè & indiscretè tota commissa sunt oves
 me amas Petre, pasce oves meas: Quas?
 vel illius populos civitatis, aut regionis,
 certi Regni, Oves meas inquit: cui non
 num non designasse aliquas, sed assignasse
 omnes? nihil excipitur, ubi distinguitur nihil

16. Eadem mens fuit omnium tam Sa
 ctorum Patrum etiam primorum sæculi
 rum, quam Imperatorum.

S. Ignatius Martyr Christo & Apollonia
 coævus ad Philadelphios scribens: Principes
 ait subditi estote Cæsari, Presbyteri vero
 Diaconi, & omnis Clerus simul, cum omni
 pulo & militibus atque Principibus, sed
 Cæsares obediant Episcopo &c.

S. Cyprianus unicam hæreseos & schismatum
 causam eam judicat, quod sacerdotum
 summoque Pontifici non obeditur: Ne
 alinade ait Epist. ad Cornelium papam

nata hereses & orta schismata quam quod Sa-
cerdoti Dei non obtemperetur, nec unus in Ec-
clesiâ ad tempus Sacerdos, & Judex vice Chri-
sti cogitatur, cui si secundum mysteria fidei
obtemperaret fraternitas universa, nemo ad-
versus sacerdotum collegium quidquam mo-
veret.

17. Notum est illud in synodo Sinues-
sânâ tempore Diocletiani accusante se ob
commisam timore suppliciorum idolola-
triam S. Marcellino summo Pontifice la-
tum decretum: *Prima sedes à nemine judi-
catur.* Quod renovatum est in secundâ syno-
do Romanâ hisce formalibus: *Nemo judica-
bit sedem primam, quoniam omnes sedes à pri-
ma sede justitiam desiderant temperari: neque
ab Augusto, neque à Regibus, neque ab omni
Clero, neque à populo Judex judicabitur.* Ad
quæ B. Ennodius Apologiâ pro Symmacho
Papâ: aliorum forte hominum causas Deus vo-
luerit per homines terminare, sedis illius Præ-
sulem suo sine questione reservavit arbitrio.
*Voluit B. Petri Apostoli successores cælo tantum
debere innocentiam & subtilissimi discussoris
indagini in violatam exhibere conscientiam.*

G

S. Atha-

18. S. Athanasius Epist. ad solitariam
tam agentes, de Constantio Ecclesiastica
arrogante. Quid igitur ait hic quod
Christi sit omisit? aut quid ille ubi venerit
committere poterit? aut quomodo ille
ventu suo non repererit sibi expeditam
ad dolos ab isto preparatam? siquidem jam
nuo in locum Ecclesiastica cognitionis
palatium constituit, earum causarum
nal seque earum litium summum Pontificem
& Authorem facit. Et paulò infra: Gra
ait sunt ista & plus quam gravia, sed
ejusmodi quæ congruunt in eum qui
christi nomen induerit. Quis enim
eum in discernendo Principem se facere
scoporum & presidere judicijs Ecclesiasticis
non merito dicat illum esse eam ipsam
nationem desolationis quæ à Daniele
eta est.

19. S. Ambrosius lib. de dignitate sacer
tij cap. 8. Honor. & sublimitas Episcoporum
nullis poterit comparationibus ad
Regum fulgori & Principum diademati
pares longe erit inferius, quàm si plumbi
tallum ad auri fulgorem compares: quæ

cum videas Regum colla submitti genibus sacerdotum. Et Epist. 1. ad Timoth. Cum totus mundus ait sit domus Dei, Ecclesia tamen domus Dei dicitur cujus hodie Rector est NB. non Imperator sed summus Pontifex Damasus. Et Epist. 13. ad Valentinianum Imperatorem: Quando inquit audisti Clementissime Imperator in causâ fidei laicos de Episcopis judicasse? ita ergo quâdam adulatione curvamur, ut sacerdotalis juris sumus immemores & quod Deus donavit mihi hoc ipse aliis putem esse credendum? si docendus est Episcopus à laico, quid sequetur? Laicus ergo disputet & Episcopus audiat? Episcopus discat à Laico? At certè si vel scripturarum seriem divinarum, vel vetera tempora retractemus, quis est qui abnuat in causis fidei Episcopos solere de Imperatoribus Christianis, non Imperatores de Episcopis judicare.

20. S. Gregorius Nazianzenus ad Imperatorem & nobilitatem si ait: sermonem suscipitis liberum Lex Christi vos mea potestati meoq; tribunali subjicit: imperamus enim & ipsi, addo imperio majori & perfectiori: nisi forte oporteat spiritum carni subesse, & cœle-

stia terrestribus cedere. Suscipe igitur vocem
hanc liberiore ex me, & scito te esse ovem gra-
gis mei, magni pastoris agnum.

21. Ex quibus clarissime elucet iur-
mentem SS. Patrum primorum à Christi-
sæculorum Romanum Pontificem non Im-
peratoris, sed Imperatorem Romani Pont-
ficis in Ecclesiasticis subesse tribunali. Scilicet
tissimè proinde A catholicis pro injustificabili
lis defectiois suæ defensione causas Eccle-
siasticas, sacrarum scripturarum interpreta-
tionem, differentias in puncto Religionis
ad Cæsaris deferri volunt tribunal. Nam
modo ait *Basiliius Imperator in Synod. 8. articulo*
Laicis licet de Ecclesiasticis causis sermonem
movere neque penitus resistere integritati Ec-
clesiæ & universali Synodo adversari: hoc enim
investigare & querere Patriarcharum Pontifi-
tificum & sacerdotum est, qui Regimini Ec-
clesiæ sunt sortiti qui solvendi & ligandi potes-
statem habent: qui Ecclesiasticas & civiles
adepti sunt claves, non nostrum qui pasce-
bemus, qui sanctificari, qui ligari, vel a ligam-
mento solvi egemus.

22. Cui consentiens *Honorius Imperator*

tor ad fratrem suum *Arcadium* scribens, si quid inquit inter *Episcopos* agitur *Episcopale* oportet esse *judicium*, ad illos enim *divinarum rerum interpretatio*, ad nos *religionis spectat obsequium*: Qui etiam de post orto inter *Sacerdotes* diffidio illius *judicium* admittere noluit, sed ad futurum *Concilium* remisit. Et ante hos *Constantinus Magnus* ad *Synod. Arelat.* inter alia contra *Donatistas* sic scribens: *meum iudicium* postulant, qui ipse *Judicium Christi* expecto. Dico enim, ut se *veritas* habet. *Sacerdotum iudicium* ita debet haberi, ac si ipse *Dominus* residens *judicet*. Et ad *sacerdotes* in *Nicana Synodo* discordantes: tom. 21. *Concil. in Concil. paris. pag. 253.* *Deus* ait vos *constituit Sacerdotes*, & *potestatem* dedit de nobis quoque *judicandi*, & ideo nos à vobis rectè *judicamur*: vos autem non potestis ab hominibus *judicari*: propter quod *Dei solius* inter vos *expectate iudicium*, & *jurgia vestra* quaecumq; sunt ad *divinum illud* referentur *examen*.

23. *Constantinum* imitatus *Theodosius Magnus* *Macedonianos* perperam de *spiritus sancti divinitate* sentientes non ipse *judicans*,

dicans, sed synodo Constantinopoli convocata judicandos dimittens teste *Concil. Constantinop. primâ synodica ad Damasum.*

Theodosius Junior prioris ex *Arcadio* nepos suo tempore exortam Nestorianam heresim Episcopis Ephesi congregatis damnamandam relinquens, unde est illud *S. Prosp. Aquitanici lib. 2. de ingratis & pelagianâ heresi*

*Pestem subeuntem prima resciuit
Sedes Roma Petri, que pastoralis honoris
Facta caput mundo, quidquid nō possidet armen
Religione tenet.*

24. In eandem sententiam concorditer ierunt Imperatores successores. *Gratianus* cum *Valentiniano & Theodosio* imperij confortibus in rescripto ad *Valerianum de Synodo Aquileiensi.*

Martianus in & de Synodo Chalcedonensi loquens *part. 3. cap. 3.* *Iustinianus* in Epist. ad Patres Synodi 5. generalis, *Constantinus* cognomento *Pogonatus* in Epist. ad Leonem II. quæ est in actis Synodi sextæ generalis Act. 11. Idem cum matre sua *Irene* sensit *Constanti-*

nus Sextus cognomento Porphyrogenitus, ut videre est in Epistola ejusdem ad Patres Synodi VI. generalis & est in actis ejusdem Act. 1. Et Carolus Magnus (à Christiano Nefanio Superintendente Bileveldiensi quasi Romanocatholicus non fuerit, sed Lutheranus jam pridem iniquè traductus) in Epistolâ ad Episcopos Hispaniæ in Actis Synodi Francofordiensis ubi ait *fussimus SS. Patrum Synodale ex omnibus undiq; nostre ditionis Ecclesiis congregari Concilium quatenus Sancta omnium unanimitas firmiter discerneret quid credendum sit de adoptione carnis Christi.* Quod idem clarissimis verbis asserit in præfatione sui capitularis Aquisgranensis.

25. Bene proinde dixit Didacus Saverdra Symbolo 24. *Etsi verò ad Regum officium spectat tueri in Regnis suis religionem, & verum Dei cultum promoveri, tanquam qui vicarij eius sunt in temporalibus, ut gubernationem ad majorem illius gloriam dirigant: illud tamen sciant oportet, non posse se de cultus & controversiis religionis decidere.*

Hæc enim curâ ad caput Ecclesiæ spirituale

directè pertinet, cui soli hanc potestatem concessit Christus: Regibus sola executio, custodia & defensio committitur eorum, quae ab ipso decreta & ordinata fuerunt: Quam Regem graviter increpabant Sacerdotes & severe castigabat Deus, quod incensum adolerent. Cultum divinum in toto corde Christiano in formem esse, illud est quod ejus puritatem conservat: brevi nos deficiet veritas, si unicus Principum eam rationibus suis ac finibus commodare liceat. Distincta inter se jurisdictiones sunt spiritualis & temporalis. Hac illius auctoritate ornatur, illa verò hujus seculi potestate. Obedientia heroica est, qua ille se submittit vicario illius, qui scepra largitur & adimit. Gloriantur in eo licet Reges, quod statutis Patria subjecti non sint, attamen Decretis Apostolicis parere eos oportet. Temerè proinde Summum Pontificem secularium Principum iudicio subicere conantur Aetholici, claretque quam ineptè afferant.

PROPOSITIO IV.

*Principi Seculari competit jus instituendi
Dies Festivus.*